

en med betydelig Skærpelse, navnlig skulde man have mere Formueskat. Det er naturligtvis et vanskeligt Emne og ikke saadan at løbe til at bestemme, at fordi en Mand har Formue, skal han betale. Det er heller ikke Meningen, at den private Mands Formue skal overføres til Staten. Det har aldrig været Skattens Mening. Hvis jeg har forstaaet Skatten ret, hviler den paa et lignende Princip som den af Finansminister Miquel i Preussen indførte direkte Beskatning, som alle vore Skattelove af 1903 nærmest hvile paa. Paa Tysk hedder denne Formueskat, saa vidt jeg erindrer, „Ergänzungssteuer“ det vil sige Udfyldningsskat, en Skat, som skal udfylde Indkomstskatten, fordi der er noget rimeligt i at sige, at Indkomstskatten skal forøges, for saa vidt Indtægten stammer fra Formue. Men man skal være noget varsom med at forhøje den, saa at Skatten bliver for stram, fordi det vil virke standsende paa den formueskabende Lyst og Trang hos Befolkningen. Det er sikkert, det er ikke noget, man siger, som det ærede Medlem fra Langeland udtrykte det forleden Dag. Det er meget væsentligt for alle, ikke alene for dem, som eje denne Formue, men ogsaa for alle de andre, der arbejde for denne Formue og støttes derved, at Formuen er anbragt klogt og rigtigt. Det er ogsaa i høj Grad vigtigt, at der i en Befolkning er Folk med økonomisk Uafhængighed, fordi det betyder, at de kunne tænke og arbejde stærkere og bedre end de økonomisk hindrede. Det spiller en betydelig Rolle i hele Samfundets Økonomi, at netop en vis Klasse Mennesker ikke beskæres for stærkt, fordi de skulle disponere i saa mange vanskelige Ting, som de nødvendigvis skulle disponere i.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte forleden om Beskatning af den Formue, som sidder i den yderste Ende af en Bedrift. Den er i Virkeligheden dobbelt beskattet, nemlig baade ved Ejendoms-skylden og ved Formueskatten. Paa Landet er det vist ikke saa slemt, Ejendoms-skyldvurderingen er vist ikke saa høj der, men i Byerne spiller det en stor Rolle ved industrielle og haandværksmæssige Bedrifter, at de ere dobbelt beskattede. Man skal derfor være lidt varsom paa dette

Omraade. Jeg kunde tænke mig, at man, hvis man nu forøger Formueskatten, differentierede den paa den Maade, at man eventuelt lod den hvile noget tungere paa andre Formuer end just Driftskapital. Det synes mig ogsaa — det kan være, at det ikke er fuldstændig rigtigt —, at vi ved den Dobbeltbeskatning af Formuen, som vi have ved Ejendomsskyld og Formueskat, i Virkeligheden have indført en Eksportpræmie paa vore Kreditforeningsobligationer. Det skal man ogsaa være meget varsom med. Det forekommer mig nemlig, at Kreditforeningsobligationer, der sælges i Lande, hvor der ikke er Formueskat — mig bekendt er der det f. Eks. ikke i Frankrig —, ligefrem i Kraft deraf ville faa forhøjet Kurs, fordi den Skat ikke betales, naar de ere solgte til Udlandet, medens den betales, naar de findes her i Landet. Det er just ikke Eksportpræmier, som pleje at være det ærede Partis Yndlings-tanke. Jeg tror derfor, man ikke skal være særlig ivrig for at faa dem paa Kreditforeningsobligationer.

Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg nu kun gøre nogle faa spredte Bemærkninger.

Det ærede Medlem fra Sæby kom forleden med en meget rigtig Bemærkning, der tiltalte mig. Han sagde nemlig, at Bondestanden ikke havde drevet Klassepolitik, naar den gik med til Forsvaret. Dette er fuldstændig rigtigt sagt, og det gælder alle dem, der ere gaaede med til Forsvaret. Der har ikke været Tale om Klassepolitik. Det er i Virkeligheden en Sag, som maa behandles med en helt anden Forstaaelse, end de Herrer Radikale og Socialdemokrater gøre det. Naar Landet to Gange i Træk har vedtaget Forsvarsudgifterne, er det, fordi det har været Vælgerne bevidst, at de vilde bringe det Offer, og dette er selvfølgelig lige smerteligt for dem, der have vedtaget Udgifterne, som for de andre. Den mindst egoistiske politiske Handling, der er set i de senere Aar, er Forsvarslovenes Vedtagelse. Jeg er ikke paa nogen Maade saa særlig tilfreds eller begejstret for det nuværende Forsvarsvæsen, og det har faldet det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) meget let at angribe Forsvarsministeren for den uheldige Ordning med Hensyn til